

نتانياهو، فرصت يا تهديد؟

در ارزیابی حضور مجدد بنیامین نتانياهو در جایگاه نخست وزیری رژیم صهیونیستی، سوابق نشان می دهد که معمولاً دیدگاه های افراطی رئیس کابینه اسرائیل، بسیاری از متحدین و دوستان آن رژیم را ناراضی ساخته و انزوای اسرائیل را افزایش می دهد.

به گزارش سایت خبری پرسون، محسن پاک آیین در یادداشتی نوشت: اصرار نتانياهو بر نادیده گرفتن موازین بین المللی و قطعنامه های سازمان ملل متحد، رویکرد منفی نسبت به ایجاد فلسطین مستقل، ادامه شهرک سازی در مجاورت مناطق فلسطینی نشین، اعمال آپارتاید نسبت به عرب تبارها و بی احترامی به مسجد الاقصی، علل اصلی نابسامانی های امروز رژیم اشغالگر است. این عوامل که در دوره های پیشین نخست وزیری نتانياهو، روابط اسرائیل را با جهان مختل کرده بود در دوره فعلی نیز خیلی زود خود را نشان داده است.

اقدامات غیرمعمول نتانياهو در همان روزهای اول نخست وزیری او موجب شد تا مجمع عمومی سازمان ملل با اکثریت آرا، نظر مشورتی دیوان بین المللی دادگستری لاهه را درباره ماهیت اشغالگری اسرائیل در سرزمین فلسطین، مطالبه کند. این رای گیری نشان داد که کشورهای عربی و اسلامی و حتی آنهایی که وارد روند عادی سازی با تل آویو شده بودند، به نفع فلسطین رأی داده اند. بر اساس نتایج یک نظر سنجی در ۱۵ کشور عربی که توسط مرکز مطالعاتی قطر منتشر شد، ۸۴ درصد شرکت کنندگان مخالفت خود را با عادی سازی روابط با اسرائیل اعلام کردند که در برخی از این کشورها مانند الجزایر و موریتانی، میزان مخالفت ۹۹ درصد بود.

اقدام افراطی بعدی دولت نتانياهو، یعنی ورود بن گویر، وزیر امنیت داخلی رژیم اشغالگر به مسجد الاقصی و هتک حرمت آن، واکنش گسترده مردم و مقامات کشورهای عربی و اسلامی را در پی داشت. تقارن این اقدامات با مسابقات جام جهانی فوتبال موجب اعلام همبستگی با ملت فلسطین و مخالفت با رژیم صهیونیستی بخصوص از سوی تماشاگران کشورهای تونس و مراکش بود که شوک سنگینی به صهیونیستها وارد کرد. واکنش های طرفداران تیم های غیر مسلمان مانند برزیل و پرتغال باعث شد که برخی از تحلیلگران، اتفاقات در حاشیه جام جهانی را به مرگ عادی سازی روابط اسرائیل با اعراب تعبیر کردند.

رویکردهای داخلی نتانياهو از جمله انتصاب مدیران سفارشی با توانایی اندک، عدم توجه به نیازهای معیشتی شهروندان، وجود تورم فزاینده، قیمت های گزاف مسکن و ماد غذایی و وجود فساد اداری نیز نارضایتی عمومی را مضاعف کرده است. شاید به همین دلایل، روزنامه تایمز اسرائیل، پیش بینی کرده که عمر دولت نتانياهو کوتاه بوده و رژیم صهیونیستی بزودی انحلال کابینه و جایگزینی دولت دیگری را تجربه خواهد کرد. کارشناسان غرب آسیا نیز یکی از دلایل اقدامات افراطی نتانياهو در اعمال فشار بر مردم فلسطین و ژست مقابله با برنامه های هسته ای ایران را لاپوشانی مشکلات داخلی اسرائیل بویژه در حوزه اقتصادی می دانند.

در دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ، علیرغم دوستی نزدیک او با نتانياهو و اقدامات افراطی کاخ سفید از جمله انتقال سفارت آمریکا به بیت المقدس و طرح معامله بزرگ قرن، رژیم نتانياهو نتوانست اجماع جهانی و حتی اروپا را به نفع خود داشته باشد. در دوره بایدن هم شاهد هستیم که روابط آمریکا و اسرائیل مانند قدیم گرم نبوده و حضور نتانياهو در پُست نخست وزیری، نمی تواند اجماع جهانی را به نفع این رژیم رقم زند.

اظهارات مداوم نتانياهو علیه احیای برجام و برنامه هسته ای ایران نیز موضوعی تکراری بوده و تازگی ندارد و طرف های برجام حتی آمریکا نسبت به آن بی اعتنا هستند. درعین حال جمهوری اسلامی ایران نیز بدون توجه به این قبیل فضا سازی ها، مسیر خود را در جهت پیشرفت حداکثری و ارتقای دانش هسته ای در مسیر صلح آمیز ادامه می دهد.

با توجه به این شرایط، اغلب آینده پژوهان اعتقاد دارند وجود یک فرد افراطگرا و غیرمنطقی همچون نتانياهو در کابینه جعلی اسرائیل به نفع دشمنان این رژیم از جمله مردم فلسطین، محور مقاومت و جمهوری اسلامی ایران خواهد بود و فرصت های تازه ای را برای مقابله با رژیم صهیونیستی فراهم خواهد ساخت.